

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/206/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313206526
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Žideková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313206526.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Laurou Židekovou v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti odporkyni: S. G., L.. XX.X.XXXX, J. X. L. J. XXX, v konaní o zaplatenie 359,33 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 28.6.2013 domáhal voči odporkyni úhrady istiny vo výške 359,33 € s príslušenstvom. Navrhovateľ podanie predmetného návrhu odôvodnil tým, že dňa 14.10.2012 uzavrel s odporkyňou Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní úverovej karty, na podklade ktorej navrhovateľ vydal odporkyni úverovú kartu a poskytol úverový rámec vo výške 663,88 €. Odporkyňa z úverového rámca vyčerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 1.410,77 €. Odporkyňa svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnila. Odporkyňa ku dňu podania návrhu uhradila odporcovi len sumu 2.413,83 €. V dôsledku nesplnenia dohodnutých splátok zo strany odporkyne navrhovateľ dňa 24.11.2010 od úverovej zmluvy odstúpil. Odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh odporkyne sa stal splatný v celom rozsahu dňa 31.12.2010. Navrhovateľ v ňom podanom návrhu ďalej uviedol, že vzhľadom na uvedené skutočnosti má odporkyňa voči navrhovateľovi ku dňu podania návrhu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 359,33 € (354,85 € z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 4,48 € z titulu dlžných úrokov z úveru). Dlžná suma bola navrhovateľom vyčíslená ku dňu 16.11.2010, tzn. ku dňu vstupu prípadu do právneho vymáhania v informačnom systéme navrhovateľa. Okrem toho je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 26,28 % ročne zo sumy 354,85 € od 17.11.2010 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 410,13 € od 1.1.2011 do 21.4.2011 a zo sumy 359,33 € od 22.4.2011 do zaplatenia. Okrem uvedeného sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni i náhrady trov konania z titulu uhradeného súdneho poplatku a náhrady trov právneho zastúpenia.

Súd podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v nadväznosti na § 156 ods. 3 a § 200 ea Občianskeho súdneho poriadku rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania s tým, že oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu dňa 22.6.2015 a zvesené dňa 29.6.2015, pričom bolo zverejnené i na webovom sídle súdu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 28.6.2013 a listinnými dôkazmi v podobe: výpisu z obchodného registra navrhovateľa (čl. 7), Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydání kreditnej karty Aura zo dňa 4.10.2002 (čl. 8), Všeobecných podmienok CETELEM SLOCVENSKO a.s. pre poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru a vydanie úverovej karty (čl. 8), Odstúpenia od úverovej zmluvy (čl. 9) a Čiastočného výpisu z úverového účtu odporkyne (čl. 11), pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Medzi navrhovateľom a odporkyňou došlo dňa 4.10.2002 k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty Aura, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úverový rámec vo výške 663,88 € s minimálnou mesačnou splátkou 33,19 €, splatnou vždy k 10.dňu v mesiaci, úrokovou sadzbou platnou ku dňu podpisu zmluvy 2,39 % a ročnou mierou nákladov 15,86 %. Navrhovateľ odporkyni na podklade uzavretej zmluvy poskytol úverovú kartu, z ktorej odporkyňa v období od 16.10.2002 do 26.2.2008 vyčerpala finančné prostriedky vo výške celkom 1.337,72 €. Odporkyňa vykonala v období od 7.11.2002 do 21.4.2011 na poskytnutý úver formou zloženky platby vo výške celkom 2.413,83 €. Navrhovateľ listom zo dňa 24.11.2010 oznámil odporkyni odstúpenie od predmetnej úverovej zmluvy s tým, že ju zároveň vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 438,73 €, pozostávajúcej z úverovej istiny vo výške 354,85 €, dlžných úrokov, poplatkov a poisteného vo výške 55,28 € a zmluvnej pokuty vo výške 28,60 €. Keďže odporkyňa na uvedenú výzvu žiadnym spôsobom nereagovala, navrhovateľ sa so svojím nárokom obrátil na súd.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 3 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy tohto zákona.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh nespĺní, je v omeškaní.

Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil nárok vo vzťahu k odporkyni nedôvodne.

Medzi navrhovateľom a odporkyňou došlo dňa 4.10.2002 k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty Aura, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úverový rámec vo výške 663,88 € s minimálnou mesačnou splátkou 33,19 €, splatnou vždy k 10.dňu v mesiaci, úrokovou sadzbou platnou ku dňu podpisu zmluvy 2,39 % a ročnou mierou nákladov 15,86 %. Keďže súd vyhodnotil predmetnú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008 ako zmluvu spotrebiteľskú, aplikoval na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka o odstúpení od zmluvy.

Súd po preskúmaní úverovej zmluvy a k nej náležiacich všeobecných podmienok dospel k záveru, že medzi účastníkmi tohto konania k odstúpeniu od uvedenej zmluvy spôsobom odlišným od toho, ktorý je upravený v § 48 ods. 2 a § 457 Občianskeho zákonníka, nedošlo. Ustanovenie článku III.-5.-2. Všeobecných podmienok CETELEM SLOCVENSKO a.s. pre poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru a vydanie úverovej karty (čl. 8), ktoré upravuje podmienky odstúpenia navrhovateľa od dojednanej zmluvy, konkrétne, že navrhovateľ je oprávnený od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť ďalšie čerpanie úveru a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia v prípade, že sa klient dostal do omeškania so splatením viac ako dvoch po sebe nasledujúcich splátok alebo jednej splátky dlhšie ako tri mesiace alebo klient vedome uviedol v Žiadosti nepravdivé údaje alebo porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávky z úveru, nie sú dostatočne jasným vyjadrením vôle osobitne upraviť právne dôsledky odstúpenia od zmluvy tak, aby sa odstúpením uzavretá zmluva od začiatku nezrušila. Aj keby súd pripustil, že formulácia „vrátane príslušenstva“ zakladá povinnosť dlžníka, teda odporkyne vrátiť nielen sumu vyčerpaného úveru, ale aj ďalšie nároky uplatnené navrhovateľom (najmä úroky), potom by táto zmluvná podmienka bola neplatná v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko sa odchyľuje od Občianskeho zákonníka v neprospech odporkyne ako spotrebiteľa, s poukazom na tú skutočnosť, že sa zároveň nejedná o individuálne dojednanú podmienku, nakoľko je zakomponovaná do uvedených, veriteľom vopred koncipovaných formulárových všeobecných podmienok, ktoré odporkyňa ako spotrebiteľ nemohla zo svojej pozície ovplyvniť.

Odstúpením navrhovateľa od zmluvy dňa 24.11.2010 sa Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty Aura zo dňa 4.10.2002 zrušila od začiatku, v dôsledku čoho bola odporkyňa v súlade s § 457 Občianskeho zákonníka navrhovateľovi povinná vrátiť to, čo jej bolo navrhovateľovi na podklade zmluvy poskytnuté, teda ňou vyčerpanú sumu úveru za obdobie od 16.10.2002 do 26.2.2008 vo výške celkom 1.337,72 €, a to bez úrokov, zmluvných pokút, či iných poplatkov. Nakoľko mal súd v danom prípade prostredníctvom navrhovateľom predloženého listinného dôkazu v podobe Čiastočného výpisu z úverového účtu odporkyne (čl. 11) preukázané, že navrhovateľom uplatnený nárok bol zo strany odporkyne uspokojený v plnom rozsahu, keď pred podaním návrhu na začatie konania, t. j.

v období od 7.11.2002 do 21.4.2011 na poskytnutý úver formou zložienky vykonala platby vo výške celkom 2.413,83 €, návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Súd v kontexte vyššie uvedeného v záujem právnej istiny účastníkov konania poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, konkrétne na rozsudok tohto súdu č. k. 6C/41/2012-81 zo dňa 05.09.2012, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17 Co/369/2012 zo dňa 24.09.2013, v ktorom odvolací súd účinky odstúpenia od zmluvy s použitím § 48 ods. 2 a § 457 Občianskeho zákonníka, z ktorých následne vyplýva, že účinkom odstúpenia od zmluvy dochádza k zrušeniu zmluvy ex tunc a vyhodnotenie uzavretej zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej s tým, k plnému uspokojeniu navrhovateľa došlo ešte pred podaním návrhu, ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Keďže plný úspech vo veci patril v tomto konaní odporcyni, trovy konania by jej bol povinný nahradiť navrhovateľ. Nakoľko odporcyni v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej ich proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, teda navrhovateľovi, nepriznal.

Súd záverom čo do vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako spotrebiteľa, t. j. Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (čl. 18) konštatuje, že vedľajší účastník bol súdom poučený a vyzvaný k predloženiu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na jeho strane podľa § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (čl. 22). Novela OSP vykonaná zákonom č. 353/2014 Z. z., výslovne v § 93 ods. 3 OSP vyžaduje, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o jeho vstupe do konania musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Aktuálna právna úprava teda viaže prípustnosť vedľajšieho účastníctva spotrebiteľského združenia na explicitný súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom do konania. Nakoľko zákon č. 353/2014 Z. z. neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia vylučujúce okamžitú aplikáciu aktuálneho znenia § 93 ods. 3 OSP, nemôže súd platnú procesnoprávnu úpravu opomenúť/nerešpektovať (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/115/2012 zo dňa 25.2.2015). Keďže vedľajší účastník napriek výzve súdu súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (zákon č. 353/2014 Z. z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o nepripustení do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 2 OSP: „Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta OSP: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Nestotožnil sa s názorom vedľajšieho účastníka konania, že je potrebné aplikovať OSP platný a účinný do 1.1.2015, pretože vstúpil do konania v čase do 1.1.2015, a preto nie je jeho povinnosťou doručiť súhlas odporcu s jeho vstupom do konania. Prvostupňový súd sa nestotožnil so spôsobom aplikácie noriem procesného práva zo strany vedľajšieho účastníka konania. Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 2 a 3 novely OSP, účinnej od 1.1.2015) sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 novely OSP a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súd má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods. 1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).